

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 25 januari 2021
(OR. en)

5612/21

**Interinstitutioneel dossier:
2021/0023 (NLE)**

**JAI 59
FRONT 24
VISA 19
SAN 36
TRANS 28
COMIX 48**

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	25 januari 2021
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2021) 39 final
Betreft:	Voorstel voor een AANBEVELING VAN DE RAAD over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking, tot wijziging van Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2021) 39 final.

Bijlage: COM(2021) 39 final

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 25.1.2021
COM(2021) 39 final

2021/0023 (NLE)

Voorstel voor een

AANBEVELING VAN DE RAAD

over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking, tot wijziging van Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Motivering en doel van het voorstel

Op 10 maart 2020 hebben de staatshoofden en regeringsleiders van de EU benadrukt dat een gemeenschappelijke Europese aanpak van de COVID-19-pandemie vereist is. Op 16 maart 2020 heeft de Commissie een mededeling¹ aangenomen waarin wordt aanbevolen niet-essentiële reizen van derde landen naar het EU+-gebied² tijdelijk te beperken. Op 17 maart 2020 hebben de EU-leiders besloten tot een gecoördineerd optreden aan de buitengrenzen, op basis van de aanbeveling van de Commissie. Naar aanleiding van die overeenkomst hebben alle EU-lidstaten (met uitzondering van Ierland) en de geassocieerde Schengenlanden (hierna “lidstaten”) nationale besluiten tot invoering van de reisbeperking vastgesteld³. Sindsdien is die beperking herhaaldelijk verlengd⁴.

Op 11 juni 2020 heeft de Commissie een mededeling⁵ aangenomen waarin werd aanbevolen de reisbeperking tot en met 30 juni 2020 te verlengen en een aanpak werd vastgesteld voor de geleidelijke opheffing van de beperking van niet-essentiële reizen naar de EU vanaf 1 juli 2020. Op 26 juni heeft de Commissie een voorstel aangenomen voor een aanbeveling van de Raad over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU⁶.

De Raad heeft die aanbeveling op 30 juni 2020 aangenomen⁷. De aanbeveling werd sindsdien vijfmaal gewijzigd, namelijk op 16 juli, 30 juli, 7 augustus, 22 oktober en 17 december 2020, om de lijst van derde landen waarvoor de beperking op niet-essentiële reizen naar de EU kan worden opgeheven, in bijlage I, bij te werken. Acht landen werden van de oorspronkelijke lijst van 15 landen geschrapt, en één land, Singapore, werd toegevoegd, waardoor niet-essentiële reizen naar de EU momenteel mogelijk zouden moeten zijn vanuit in totaal acht landen (en twee speciale administratieve regio's van een land).

Tegelijkertijd is de epidemiologische situatie in de Europese Unie in het najaar verslechterd en is de situatie nog onstabiel geworden door de opkomst van varianten van COVID-19. Een eerste stap van de Commissie in respons op deze ontwikkeling was de goedkeuring van de aanbeveling van de Commissie van 22 december 2020 over een gecoördineerde aanpak van reizen en vervoer in reactie op de in het Verenigd Koninkrijk waargenomen variant van SARS-CoV-2⁸.

¹ COM(2020) 115 final van 16 maart 2020.

² Onder het “EU+-gebied” worden alle Schengenlidstaten (met inbegrip van Bulgarije, Kroatië, Cyprus en Roemenië) en de vier geassocieerde Schengenlanden verstaan. Ook Ierland en het Verenigd Koninkrijk kunnen hiertoe worden gerekend, mochten zij besluiten zich erbij aan te sluiten.

³ Het Verenigd Koninkrijk werd eveneens aangemoedigd om deze tijdelijke reisbeperking in te voeren, maar heeft daarvan afgezien. Aangezien Britse onderdanen tot het einde van de overgangsperiode nog op dezelfde wijze als EU-burgers moeten worden behandeld, zijn zij niet onderworpen aan de reisbeperking.

⁴ COM(2020) 148 final van 8 april 2020 en COM(2020) 222 final van 8 mei 2020.

⁵ COM(2020) 399 final van 11 juni 2020.

⁶ COM(2020) 287 final van 26 juni 2020.

⁷ Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad van 30 juni 2020 over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking.

⁸ C(2020) 9607 final.

Zoals in de mededeling van de Commissie van 19 januari 2021 “Een eengemaakt front tegen COVID-19”⁹ is opgemerkt, is dankzij baanbrekend wetenschappelijk werk en opmerkelijke inspanningen van zowel de politieke als de bedrijfswereld, wat normaal tien jaar zou kosten, in tien maanden gebeurd en zijn dankzij een snelle massavaccinatiecampagne miljoenen Europeanen inmiddels gevaccineerd tegen COVID-19.

Zolang het aantal besmettingen echter toeneemt en nog niet genoeg mensen gevaccineerd zijn om het tij van de pandemie te keren, is het echter zaak waakzaam te blijven en vast te houden aan de inperkingsmaatregelen en volksgezondheidscontroles. De EU en de lidstaten moeten nu actie ondernemen om het risico van een potentieel agressievere derde golf van besmettingen – met reeds in Europa aanwezige, sneller overdraagbare nieuwe varianten van het virus – in te dijken.

Deze nieuwe varianten van het virus¹⁰ zijn een reële en ernstige reden tot bezorgdheid. Deze varianten zouden volgens de huidige aanwijzingen geen ernstiger ziekteverloop veroorzaken, maar blijken wel 50 tot 70 % sneller overdraagbaar te zijn¹¹. Dit betekent dat het virus zich gemakkelijker en sneller kan verspreiden, waardoor de druk op de overbelaste zorgstelsels toeneemt. Dit is een van de waarschijnlijke oorzaken van de aanzienlijke stijging van het aantal gevallen in de meeste lidstaten de afgelopen weken.

Reizen zal bijgevolg een bijzonder probleem blijven vormen. Alle niet-essentiële reizen, met name naar en vanuit gebieden met een hoog risico, moeten sterk worden ontmoedigd totdat de epidemiologische situatie aanzienlijk is verbeterd.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

Deze aanbeveling dient ter uitvoering van de bestaande bepalingen op het beleidsterrein, namelijk zorgen voor personencontrole en een efficiënte bewaking bij het overschrijden van de buitengrenzen.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Deze aanbeveling is in overeenstemming met ander beleid van de Unie, onder meer op het gebied van externe betrekkingen en volksgezondheid.

Bij de criteria in de aanbeveling wordt verwezen naar het gemiddelde aantal meldingen in de EU over een periode van 14 dagen per 15 juni 2020, terwijl in de aanbeveling van de Raad betreffende een gecoördineerde aanpak van de beperking van het vrije verkeer in reactie op de COVID-19-pandemie, die op 13 oktober 2020 is vastgesteld, aanvullende criteria worden gehanteerd, namelijk het aantal testen en het percentage positieve testen.

De criteria die in de aanbeveling van de Raad van 13 oktober 2020 worden gehanteerd, geven het meest recente wetenschappelijke advies weer, en de aanbeveling van de Raad over niet-essentiële reizen naar de EU moet in hetzelfde licht worden herzien. De verschillen tussen het recht van vrij verkeer van EU-burgers en personen die langdurig in de EU verblijven enerzijds en reizen vanuit derde landen anderzijds maken het niet mogelijk de in de aanbeveling van de Raad van 13 oktober vastgestelde drempels automatisch toe te passen. De in de aanbeveling van de Raad van 13 oktober vastgestelde criteria en procedures kunnen echter ook in de huidige context nuttige aanknopingspunten bieden.

⁹ COM(2021) 35 final.

¹⁰ De varianten “B.117” en “501Y.V2”.

¹¹ ECDC Risk Assessment: Risk related to spread of new SARS-CoV-2 variants of concern in the EU/EEA.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

Het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name artikel 77, lid 2, punten b) en e), en artikel 292, eerste en tweede zin.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Op grond van artikel 292 VWEU kan de Raad aanbevelingen vaststellen. Overeenkomstig de eerste zin van deze bepaling stelt de Raad aanbevelingen vast en overeenkomstig de tweede zin van deze bepaling besluit de Raad op voorstel van de Commissie in alle gevallen waarin in de Verdragen is bepaald dat hij handelingen op voorstel van de Commissie vaststelt.

Dit is in de huidige situatie van toepassing, aangezien een coherente aanpak aan de buitengrens een gemeenschappelijke oplossing vereist. Artikel 77, lid 2, punt b), VWEU voorziet in maatregelen voor de controles van personen die de buitengrenzen overschrijden, terwijl artikel 77, lid 2, punt e), VWEU voorziet in maatregelen om te voorkomen dat personen, ongeacht hun nationaliteit, bij het overschrijden van de binnengrenzen aan enige controle worden onderworpen. Maatregelen op grond van artikel 77, lid 2, VWEU moeten worden vastgesteld door het Europees Parlement en de Raad volgens de gewone wetgevingsprocedure. Overeenkomstig artikel 289, lid 1, VWEU vindt de gewone wetgevingsprocedure plaats op voorstel van de Commissie.

- **Evenredigheid**

In dit voorstel wordt rekening gehouden met de evoluerende epidemiologische situatie en met alle beschikbare relevante gegevens. De autoriteiten van de lidstaten en de met Schengen geassocieerde landen blijven verantwoordelijk voor de uitvoering van de voorgestelde aanbeveling van de Raad. Daarom is het voorstel geschikt om het beoogde doel te bereiken en gaat het niet verder dan wat nodig en evenredig is.

- **Keuze van het instrument**

Het doel van dit voorstel is Aanbeveling 2020/912 van de Raad te wijzigen. Deze doelstelling vereist dat een nieuwe aanbeveling van de Raad wordt aangenomen.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

N.v.t.

-

- **Raadpleging van belanghebbenden en effectbeoordeling**

In dit voorstel wordt rekening gehouden met de besprekingen met de lidstaten sinds de invoering van de eerste tijdelijke beperkingen. Er is geen effectbeoordeling uitgevoerd,

hoewel in het voorstel rekening wordt gehouden met de evoluerende epidemiologische situatie en met alle beschikbare relevante gegevens.

- **4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING**

Geen.

Voorstel voor een

AANBEVELING VAN DE RAAD

over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking, tot wijziging van Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 77, lid 2, punten b) en e), en artikel 292, eerste en tweede zin,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 30 juni 2020 heeft de Raad Aanbeveling (EU) 2020/912 over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking aangenomen¹².
- (2) Bij de criteria van Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad wordt verwezen naar het gemiddelde aantal meldingen in de EU over een periode van 14 dagen per 15 juni 2020. In de aanbeveling van de Raad van 13 oktober 2020 betreffende een gecoördineerde aanpak van de beperking van het vrije verkeer in reactie op de COVID-19-pandemie worden aanvullende criteria gehanteerd die het meest recente wetenschappelijke advies weergeven¹³.

Nieuwe varianten van het SARS CoV-2-virus zijn een ernstige reden tot bezorgdheid. Het lijkt erop dat de varianten ongeveer 50 à 70 % sneller overdraagbaar zijn¹⁴, waardoor de druk op de zorgstelsels toeneemt.

Bijgevolg moeten de in Verordening (EU) 2020/912 vastgestelde criteria en drempelwaarden worden geactualiseerd.

- (3) Op 22 december 2020 heeft de Commissie in respons op het verschijnen van een van deze varianten de Aanbeveling over een gecoördineerde aanpak van reizen en vervoer in reactie op de in het Verenigd Koninkrijk waargenomen variant van SARS-CoV-2¹⁵ goedgekeurd.
- (4) Op 19 januari 2021 heeft de Commissie in haar mededeling “Een eengemaakt front tegen COVID-19” ertoe opgeroepen dringend actie te ondernemen om het risico van een potentieel agressievere derde golf van besmettingen in te dijken.

¹² Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad van 30 juni 2020 over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking, PB L 208I van 1.7.2020, blz. 1.

¹³ Aanbeveling (EU) 2020/1475 van de Raad van 13 oktober 2020 betreffende een gecoördineerde aanpak van de beperking van het vrije verkeer in reactie op de COVID-19-pandemie, PB L 337 van 14.10.2020, blz. 3.

¹⁴ ECDC Risk Assessment: Risk related to spread of new SARS-CoV-2 variants of concern in the EU/EEA, beschikbaar via: <https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/covid-19-risk-assessment-spread-new-sars-cov-2-variants-eueea>

¹⁵ C(2020) 9607 final.

- (5) In dezelfde mededeling benadrukte de Commissie tevens dat alle niet-essentiële reizen, met name naar en vanuit gebieden met een hoog risico, sterk moeten worden ontmoedigd totdat de epidemiologische situatie aanzienlijk is verbeterd.
- (6) Op 21 januari 2021 heeft het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding zijn meest recente risicobeoordeling gepubliceerd over de verspreiding in de EU/EER van de nieuwe zorgwekkende varianten van SARS-CoV-2¹⁶; daarin beveelt het aan strengere maatregelen te nemen en richtsnoeren vast te stellen wat betreft het vermijden van niet-essentiële reizen, onder meer met de bedoeling het binnenbrengen en de verspreiding van de nieuwe zorgwekkende varianten van SARS-CoV-2 te vertragen. Naast aanbevelingen om niet-essentiële reizen te vermijden en reisbeperkingen voor besmette personen, moeten reismaatregelen zoals het testen en quarantaine van reizigers worden gehandhaafd, met name voor reizigers uit gebieden waar de nieuwe varianten vaker voorkomen. Indien de sequentieanalyse nog steeds ontoereikend is om de kans op een hogere incidentie van de nieuwe varianten uit te sluiten volgens de richtsnoeren van het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding over genoomsequentiebepaling, moeten eveneens evenredige maatregelen worden overwogen voor reizen vanuit gebieden waar sprake is van een aanhoudend hoog niveau van besmetting binnen gemeenschappen.
- (7) In de mondelinge conclusies naar aanleiding van de videoconferentie van de leden van de Europese Raad op 21 januari 2021 merkte de voorzitter van de Europese Raad op dat maatregelen ter beperking van niet-essentiële reizen naar en binnen de EU nodig kunnen zijn om de verspreiding van het virus tegen te gaan, en heeft hij de Raad verzocht zijn aanbevelingen inzake reizen binnen de EU en niet-essentiële reizen naar de EU te herzien in het licht van de risico's van de nieuwe varianten van het virus.
- (8) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het VWEU, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze aanbeveling; deze is bijgevolg niet bindend voor, noch van toepassing op deze lidstaat. Aangezien deze aanbeveling voortbouwt op het Schengenacquis, beslist Denemarken overeenkomstig artikel 4 van het bovengenoemde protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad heeft beslist over deze aanbeveling of het deze zal opvolgen.
- (9) Deze aanbeveling vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad¹⁷; Ierland neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van dit besluit, dat bijgevolg niet bindend is voor, noch van toepassing is op deze lidstaat.
- (10) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze aanbeveling een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie en de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, onder A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad¹⁸.

¹⁶ Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding. Risk related to spread of new SARS-CoV-2 variants of concern in the EU/EEA, eerste update – 21 januari 2021. ECDC: Stockholm; 2021. Beschikbaar via: <https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/COVID-19-risk-related-to-spread-of-new-SARS-CoV-2-variants-EU-EEA-first-update.pdf>

¹⁷ Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis, PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

¹⁸ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

- (11) Wat Zwitserland betreft, vormt deze aanbeveling een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, onder A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad¹⁹, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad²⁰.
- (12) Wat Liechtenstein betreft, vormt deze aanbeveling een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, onder A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad²¹, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad²²,

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking²³ wordt als volgt gewijzigd:

1. In punt 1 wordt de tweede alinea vervangen door:

“Om te bepalen voor welke derde landen de huidige beperking van niet-essentiële reizen naar de EU zou moeten worden opgeheven, zou rekening moeten worden gehouden met de epidemiologische situatie in de respectieve derde landen en met de in deze aanbeveling vastgestelde aanvullende criteria.”.

2. Punt 2 wordt vervangen door:

“Wat de epidemiologische situatie betreft, zouden de volgende criteria moeten worden toegepast:

- het “totale aantal COVID-19-meldingen over een periode van 14 dagen”, d.w.z. het totale aantal nieuwe meldingen van COVID-19-gevallen per 100 000 inwoners in de voorgaande 14 dagen;
- het “aantal testen”, d.w.z. het aantal testen op COVID-19-besmettingen per 100 000 inwoners dat in de voorgaande zeven dagen is uitgevoerd;

¹⁹ PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

²⁰ Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1.

²¹ PB L 160 van 18.6.2011, blz. 21.

²² Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen, PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19.

²³ Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad van 30 juni 2020 over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking, PB L 2081 van 1.7.2020, blz. 1.

- het “percentage positieve testen”, d.w.z. het percentage testen op COVID-19-besmettingen dat in de voorgaande zeven dagen positief was;
- de aard van het in een land aanwezige virus, met name of er zorgwekkende varianten van het virus zijn gevonden. Zorgwekkende varianten zijn varianten die door het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding (ECDC) of door de autoriteiten van de lidstaten op gecoördineerde wijze als dusdanig worden aangemerkt.

Om in bijlage I te worden opgenomen, zouden derde landen moeten voldoen aan de volgende drempels: een totaal aantal COVID-19-meldingen over een periode van 14 dagen dat niet hoger is dan 25, een aantal testen van meer dan 300 en een percentage positieve testen dat niet hoger is dan 4 %.”.

3. Punt 4 wordt als volgt gewijzigd:

a) de tweede alinea wordt vervangen door:

“De reisbeperkingen voor een bepaald derde land dat reeds in bijlage I wordt genoemd, kunnen geheel of gedeeltelijk worden opgeheven of opnieuw worden ingesteld naar aanleiding van wijzigingen in bepaalde van de hierboven genoemde voorwaarden en bijgevolg in de beoordeling van de epidemiologische situatie. Indien de situatie in een derde land snel verslechtert, en met name wanneer een hoge incidentie van zorgwekkende varianten van het virus wordt vastgesteld, is een snelle beslissing geboden.”;

b) de volgende nieuwe alinea wordt toegevoegd:

“Om de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU op te heffen voor de in bijlage I genoemde derde landen, zouden lidstaten per geval rekening moeten houden met aan het EU+-gebied toegekende wederkerigheid.”.

4. Na punt 4 wordt het volgende nieuwe punt ingevoegd:

“De lidstaten zouden niet-essentiële reizen uit het EU+-gebied naar andere dan de in bijlage I genoemde landen sterk moeten ontmoedigen.”.

5. De volgende punten worden dienovereenkomstig hernummerd.

6. Het nieuwe punt 6 wordt als volgt gewijzigd:

a) de tweede alinea wordt geschrapt;

b) de laatste alinea wordt vervangen door:

“De Raad kan op basis van een voorstel van de Commissie de lijst van specifieke categorieën reizigers met een essentiële functie of behoefte in bijlage II herzien, op basis van sociale en economische overwegingen en de algehele beoordeling van de evolutie van de epidemiologische situatie op basis van de hierboven bedoelde methodiek, criteria en informatie.”.

7. Het nieuwe punt 7 wordt vervangen door:

“De lidstaten zouden moeten vereisen dat personen die op grond van een essentiële of niet-essentiële reden, functie of behoefte reizen, met uitzondering van werknemers in de vervoerssector en grensarbeiders, negatief hebben getest op COVID-19 op basis van een polymerasekettingreactie (PCR) -test die ten vroegste 72 uur voor vertrek wordt verricht, en het passende bewijs van een dergelijk testresultaat in de door de autoriteiten voorgeschreven vorm indienen.

De in punt 6, punten a) en b), bedoelde personen zouden de mogelijkheid moeten hebben om de test na aankomst te ondergaan. Dit doet geen afbreuk aan een eventuele verplichting om na aankomst aanvullende maatregelen, met inbegrip van quarantaine, te ondergaan.

Daarnaast kunnen de lidstaten zelfisolatie, quarantaine en contactonderzoek opleggen voor een periode van maximaal 14 dagen, alsook – indien nodig – aanvullende COVID-19-tests gedurende dezelfde periode, op voorwaarde dat zij hun eigen onderdanen dezelfde voorwaarden opleggen wanneer zij vanuit hetzelfde derde land reizen. Voor reizigers die aankomen uit een derde land waar een zorgwekkende variant van het virus is aangetroffen, zouden de lidstaten dergelijke voorwaarden moeten opleggen, en met name quarantaine bij aankomst en aanvullende tests bij of na aankomst.

Met betrekking tot reizen in verband met een essentiële functie of behoefte zoals bedoeld in bijlage II:

- kunnen de lidstaten op gecoördineerde wijze besluiten af te zien van sommige of alle bovengenoemde maatregelen in de gevallen waarin een dergelijke maatregel het eigenlijke doel van de reis zou belemmeren;
- zouden de lidstaten voor werknemers in de vervoerssector en grensarbeiders niet meer dan een negatieve snelle antigeentest bij aankomst mogen vereisen om het EU+-gebied binnen te komen;
- zou vliegend personeel moeten worden vrijgesteld van tests indien hun verblijf in een derde land minder dan twaalf uur bedroeg, tenzij zij aankomen uit een derde land waar een zorgwekkende variant is vastgesteld, in welk geval zij aan evenredige tests zouden moeten worden onderworpen.

Dit doet geen afbreuk aan algemene volksgezondheidsvoorschriften die door de lidstaten kunnen worden opgelegd, zoals fysieke afstand bewaren en de verplichting om een mondkapje te dragen.”.

8. Na punt 7 wordt het volgende nieuwe punt ingevoegd:

“De lidstaten zouden van personen die de EU binnenkomen moeten eisen dat zij een traceringsformulier voor passagiers (Passenger Locator Form) indienen, in overeenstemming met de toepasselijke vereisten inzake gegevensbescherming. Er zou een gemeenschappelijk traceringsformulier voor passagiers moeten worden ontwikkeld voor eventueel gebruik door de lidstaten. Voor zover mogelijk zou een digitale optie voor passagierstraceringsinformatie moeten worden gebruikt, om de verwerking ervan te vereenvoudigen en het contactonderzoek te bespoedigen, waarbij gelijke toegang voor alle onderdanen van derde landen wordt gewaarborgd.”.

9. De volgende punten worden dienovereenkomstig hernummerd.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter